

[Anders Poulsen]

Hvad angår beløbsgrænserne for de blandede driftsmidler, tror jeg også, hr. Bernhard Baunsgaard må give mig medhold i, at det er længe siden, de er blevet ajourført, at der er behov for en sådan ajourføring, og at vi er forsigtige i vore ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det undrer mig såmænd ikke, at hr. Anders Poulsen ikke har forstået, hvad jeg sagde, men jeg tror nu ikke, det er min skyld.

Ja, det er et nyt princip, men hele loven bygger jo på et nyt princip. Så siger hr. Anders Poulsen, at det kun skal gælde, når det går ud over statskassen, men ikke skal gælde den anden vej, og så kan jeg ikke se, at der er andet princip tilbage i det end fiduser.

Må jeg sige om det med bilerne, at det ganske rigtigt drejer sig om biler; så meget kan vi nok være enige om. Jeg indrømmer, at vi godt kunne have taget det her, og hvis vi ikke havde haft disse ulykkelige forslag i begyndelsen af samlingen, kunne det være, at vi var nået til en samlet betragtning og allerede nu kunne have rettet afskrivningsgrundlaget. Jeg kunne ikke få tid til at gennemdrøfte de principper med et flertal, der først og fremmest var interesseret i at få en fornuftig ordning med hensyn til afgifterne, før vi havde ryddet de andre forslag til side. Derfor kan det ikke komme i denne omgang; det må vente.

Formanden:

Vi er ikke færdige med første omgang, men der er stadig ønsker om korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Må jeg til hr. Bernhard Baunsgaards synspunkt om de ensidige betragtninger sige: nej, ensidigheden ligger i det lovforslag, vi behandler, for der er kun tale om beskatning, når det drejer sig om fortjeneste. Der er ikke tale om mulighed for fradrag af tab i den model, der lægges op til, og det er dér, ensidigheden ligger, hr. Bernhard Baunsgaard.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det er dog for urimeligt, at hr. Bernhard Baunsgaards bitterhed over det forløb, der var i januar måned i år – hvor det i øvrigt endte med, at hr. Bernhard Baunsgaard fik ret – virkelig skal gå ud over de mange mennesker, der har deres bil som deres afgørende erhvervsinstrument, at handelsrejsende og adskillige andre, der må tilbringe adskillige af ugens timer med erhvervsmæssigt at køre rundt, skal holde sig inden for en grænse på 65.000 kr., når hr. Bernhard Baunsgaard er enig i, at 100.000 kr. er det rigtige. Det kan ikke være personlig bitterhed over et parlamentarisk forløb i januar, der her i april skal afskære fra, at vi får det i orden.

Det er jo ikke et provenutabsforslag. Det er således opgjort til brutto over indkomstskatten at koste det offentlige 35 mill. kr. at gennemføre forhøjelsen fra de 65.000 kr. til de 100.000 kr. Men det er helt oplagt, at da der købes biler, som jo har givet indregistreringsafgifter, told og moms, og hvad ved jeg, og som derefter sluger mere benzin og koster mere i vægtafgift end de biler, man nu er nødt til at købe, er det en overskudsforretning for det offentlige at vedtage ændringsforslagene nr. 15, 17 og 18.

Det er jo ikke engang min egen syge moster, jeg taler om; det er ikke fremskridtspartiets forslag, som jeg her opfordrer hr. Bernhard Baunsgaard til at stemme for. Det er partier, som hans eget parti har været i regering med, som man her vil støtte ved at stemme for de ændringsforslag, som alt sagligt også efter hr. Bernhard Baunsgaards indlæg taler for at vi siger ja til. Det kan ikke være parlamentarisk spillfægteri, der skal afskære tingene på et område som dette her.

Formanden:

En kort bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard. Derefter vender vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er ikke personlige følelser, der spiller ind for mig her, det er bare en konstatering af, at visse partier har tilrettelagt arbejdet på en sådan måde, at vi har måttet spille for megen tid med forslag, som man vidste ikke